

AFTON, m. 2. pl. *Aftnar*. Tiden ifrån dagens aftagande, tilldess man i allmänhet går till hvilat. Räkñas vanligtvis ifrån kl. 5 eller 6 e. m. till 10 eller 11 e. m. *Detregnade från kl. 6 till 11 på aftonen. Om (på) a-arna plägar han merendels dricka té.* — *I a.*, adv. På aftonen af den dag, som just är inne. *Det blir bal i a. Det är kallt i a.* — *I aftons*, adv. På aftonen af en föregående dag. *I a. hade vi rätt roligt. I förrgår a. I söndags a. aften han.* — *Jfr. Qväll.*

AFTONMÅLTID, m. 3. Måltid, som intages på aftonen. — *I* hvardagspråk: Qvällsmål. — *Syn. Qvällsmål, Qvällsvard, Aftonvard, Supé.*

AFTONSOL, f. 2. Solen i sin nedgång på aftonen.

AFTONSTJERNAN, f. 1. Planeten Venus, som så kallas, då den lyser på aftnarna; benämnes *Morgonstjerna*, då den på morgnarna är uppe öfver horisonten.

AFTONSÅNG, m. 2. Gudstjenst på eftermiddagen eller fram emot aftonen.

AFTONSÅNGSPREDIKANT, och

AFTONSÅNGSPREST, m. 3. Prest, hvilken det tillhör att hålla aftonsångspredikan i en församling.

AFTONVARD, m. 2. Mellanmål, som intages vid aftonens begynnelse, ungefär kl. 6. Kallas äfv. Qvällsvard och skämtvis, i förtroligt språk, *Sexa*.

AFTONVIND, m. 2. 1) Vind, som blåser på en afton. — 2) En viss vind, som alltid oföränderligt blåser på aftnarna, i vissa länder, isynnerhet under linien.

AFTOPPA, v. a. 1. Afhugga toppen eller topparna (t. ex. af träd). *A. träden i alléen.* — Äfv. *Toppa af.* — *Aftoppande*, n. 4. o. *Aftoppning*, f. 2.

AFTORKA, v. a. 1. 1) Torka bort något ifrån ytan af en sak. *A. dammet af bordet. A. sina lärar.* — 2) Torka ren. *A. händerna på en servet, en handduk.* — 3) Göra fullkomligt torr. *Solen har a-t marken.* — V. n. Blifva alldeles torr. *Marken har a-t efter regnet.* — Äfv. *Torka af.* — *Aftorkande*, n. 4. o. *Aftorkning*, f. 2.

AFTRAFVA, v. n. 1. (föga brukl.) Trafva bort. — *Trasfa af* är brukligare.

AFTRAMPA, v. a. 1. 1) Trampa tvärs af. — 2) Genom trampning afskilja en del ifrån ett helt. — Äfv. *Trampa af.* — *Aftampande*, n. 4.

AFTRASKA, v. n. 1. (föga brukl.) Traska bort. — Bättre och brukligare *Traska af.*

AFTRILLA, v. n. 1. Trilla ned af något. — Äfv. *Trilla af.* — *Afttrillande*, n. 4.

AFTTRIPPA, v. n. 1. (föga brukl.) Trippa bort. — *Trippa af* säges vanligare.

AFTROLLA, v. a. 1. (föga brukl.) Genom trolleri eller förtrollning vinna något af en person. *A. en något.*

AFTROPPA, v. n. 1. Aftåga truppvis. Brukas egentl. om krigsfolk, men skämtvis äfven eljest, om en större samling folk. — Äfv. *Troppa af.* — *Aftroppande*, n. 4. o. *Aftroppning*, f. 2.

AFTRUBBA, v. a. 1. Göra trubbig i kanten eller ändan. — Äfv. *Trubba af.* — *Aftrubbande*, n. 4.

AFTRUGA, v. a. 1. Genom hotelser eller framställningar, som uppväcka fruktan, förmå en person att lemna något ifrån sig. *A. någon samtycke till ett förslag.* — Mindre väl *Tru-*

ga af. — *Syn. Se Aftvinga.* — *Aftrugande*, n. 4.

AFTRUMFA, v. a. 1. (spelt.) Genom trumfning fråntaga. *Jag har a-t honom kungen.* — Äfv. *Trumsa af.*

AFTRUMMA, v. a. 1. Medelst trumning förkunna upphörandet af (en marknad, o. s. v.). — *Afttrummande*, n. 4. o. *Afttrumning*, f. 2.

AFTRYCK, n. 5. 1) Genom tryckning med hand eller i press, på papper, duk, o. s. v. åstadkommen afbildning af något. *A. af ett sigill, en stamp, o. s. v. A. af en uppsatt stilform genom boktryckarpres. A. af en graverad plåt, o. s. v.* — *Syn. Se Afbild.* — 2) (boktr.) Afdrag. *Låt mig få ett a. af det arket.* — 3) (nat. hist.) Afbildning, märke i ett föremål efter ett annat, frambragt genom en af närliggande orsaker uppkommen tryckning. *A. i sten af en fisk, af en växt, o. s. v.* — 4) (fig.) Afbildning. *Hans tal, hans gång, hans blick, allt är ett troget a. af hans karakter.*

AFTRYCKÅ, v. a. 2. 1) Trycka något så hårdt, att det brister af. — 2) Genom tryckning medelst sigill, stamp, o. s. v. åstadkomma afbildning deraf. *A. ett sigill, ett myckelax i vax.* — 3) (fig.) Afbild. *Det majestät, som är a-yckte i hans ansigte.* — 4) (boktr.) a) Låta omsätta och trycka något, som förut är tryckt. *A. en ströskrift, en kungörelse, o. s. v.* — b) (föga brukl.) Sluttrycka ett arbete. — 5) Genom tryckning aflossa (en spänd fjäder, ett gevär, o. s. v.). *A. en pilbössa, en musköt, en pistol. Han a-yckte ett skott emot röfvarn.* — Äfv. *Trycka af.* — *Syn. Se Afskjuta.* — *Afttryckande*, n. 4.

AFTRYCKKARE, m. 5. Tryckpinnen på ett gevärslås.

AFTRYCKARBLECK, n. 3. 1) Ett bleck invid trycket på ett eldgevär. — 2) Infallare i slagskifvan på ur.

AFTRYCKNING, f. 2. 1) Handlingen, då man aftrycker. — 2) Sjelfva det aftryckta (se *Afttrycka*, 2. o. 4. a).

AFTRÄNA, v. n. 1. *Se Borttråna.*

AFTRÄDA, v. a. 2. Till en annan öfverlåta något, hvartill man äger eller anser sig äga rätt. *A. sina rättigheter, en egendom, en tjänst åt någon. A. sin egendom åt borgenärens.* — *Syn. Afstå, Afsäga sig, Aflåta, Öfverlåta.* — V. n. 1) Gå ut, gå sin väg, bortgå, lemna ett ställe. *A. från scenen. Vättnet a-ädde.* — 2) Lemna embete, tjänst, syssla. *Det säges, att ministären ämnar a.* — Äfv. *Träda af* (helst för v. n. 1). — *Aftträddande*, n. 4.

AFTRÄDARE, m. 3. Den, som afträder syssla, boställe, arrende, o. s. v.

AFTRÄDE, n. 4. 1) Bortgång, utgång. *Vid a-t ifrån scenen. Taga a.*, afträda. — 2) Afträddande (af egendom, syssla, o. s. v.). — *Syn. Afstående, Afståelse, Afsägelse.* — 3) Skadestånd för afträddandet af något. *Han fick 1000 R:dr i a. för sysslan, arrendet, o. s. v.* — 4) Hemligt hus, privet. *Gå på a-t.*

AFTRÄDELIG, a. 2. (föga brukl.) Som kan afträdas.

AFTRÄDELSE, f. 3. Handlingen, då man afträder något.

AFTRÖSKA, v. a. 1. 1) Helt och hållet urtröska en viss myckenhet säd. — 2) (fam.) Slå eller piska tvärs af. *Han a-de käppen på den stackarns rygg.* — Äfv. *Tröska af.* — *Afttröskande*, n. 4. o. *Afttröskning*, f. 2.